

[Pürschel.]

Mand kan klare det hele, og at 100 000 ikke kan klare det.

Det er jo den gamle Historie med Tørvelæsset, at man tager en Tørv, og Læsset er der endnu, og man tager en Tørv til, og Læsset er der stadig, og saadan bliver man ved, indtil Læsset ikke er der mere. Det er den Fremgangsmaade, Venstre har anlagt baade overfor Hærens Rekrutstyrke, overfor Flaaden, overfor Tjenestetiden og helt igennem, og det er den, der er saa skæbnsvanger, og som der derfor maa gøres Indsigelse imod.

Og om det ærede Medlem nu end kunde have nogen Ret til at behandle dette saadan en bagatelle, saa vil jeg, naar han forsøgte det samme overfor Nedsættelsen af Tjenestetiden — jeg tager her Fodfolket som det typiske — og siger: at Tjenestetiden er nedsat fra 5 Maaneder til 4, hvad betyder det? —, dog sige, at det betyder en Femtedel, det betyder 20 pCt.; man har nedsat Indkaldelserne med 50 pCt., man har nedsat den samlede Tjenestetid med ca. 30 pCt.

Tror man nu virkelig, at man kan anlægge det Synspunkt at sige, at det er ligegyldigt, det betyder ingenting? Tror man, at man samtidig kan svække Antallet af Hærens Befalingsmænd, svække den Mulighed, de faar for at øves, at dygtiggøre sig til det; der er deres Kald, give dem ringere Tid at uddanne Mandskabet paa og give dem mindre Mandskab og saa sige: Dette er en Forbedring? Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen spurgte, om man i Alvor vilde regne dette for en Nedsættelse. Ja, jeg maa spørge, om man i Alvor tør fremsætte den Slags Udtalelser?

Jeg vil dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som søgte at bibringe dette Ting den Opfattelse, at hvordan det gik med Forsvarssagen, var det konservative Parti fuldkommen ligegyldigt. Mon det ærede Medlem nu virkelig blot et Sekund har troet, at der er en eneste her i Salen, som troede paa det? Det ærede Medlem nikker, men jeg føler mig dog ikke overbevist. Nej, dette betragter jeg som lidt Agitation og som Agitation, som det ærede Medlem naturligvis har anset for virkningsfuld, men jeg synes, den er lidt udenfor det, man kan tillade sig.

Maa jeg nu sige med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem i særlig Grad beskæftigede sig med, nemlig Spørgsmaalet om Flaadens Vedligeholdelse og Nybygningskonto, at i de Aar, der er gaaet siden 1922, har Opmærksomheden indtil

de sidste Par Aar ganske naturligt i højere Grad været henvendt paa Hærens Forhold med Bekymring end paa Flaadens. Thi for Flaadens Vedkommende er Forholdet det, at Forslaget af 1922 fremtraadte som et enigt Udtryk for, hvad man i Flaaden ønskede; om dette Forslag var der Enighed mellem Venstre og os, og der var derfor ikke nogen Grund til at betragte hele denne Udvikling med særlig Mistanke. Der var opstillet et Budget, der var opstillet en Nybygningskonto, om hvilken man under Forhandlingerne i Militærkommissionen sagde: Ja, den er Udtryk for en Resignation; det er givet, at med denne Nybygningskonto gaar Værdien af Flaaden nedad, og den vil om 10 Aar være ringere, end den er nu, men dette er jo ogsaa Meningen med Forslaget. Det var en Reduktion. Man fastholdt fra sagkyndig Side, at den Nybygningskonto, der da var opstillet, var tilstrækkelig til den reducerede Flaade.

Nu er det ikke min Mening paa nogen Maade at ville sigte nogen af de Folk, der den Gang medvirkede, for at have givet urigtige Oplysninger; jeg tror, at man har skønnet forkert, og jeg tror, at Udviklingen i særlig Grad har medvirket til, at Skønnet er blevet mere fejlagtigt, end det var i sin Oprindelse. Det er allerede nævnt af den højtærede Forsvarsminister, at Flyvevæsenets Udvikling har lagt Beslag paa store Summer af Nybygningskontoen. Der kunde ogsaa nævnes, hvad der har været nævnt for mig privat, at den Omstændighed, at man gik over til at gøre Orlogsværftet til en selvejende Institution, betød, at Nybygningerne blev dyrere, og at man altsaa selvfølgelig fik mindre for Pengene. Om det er rigtigt, skal jeg ganske henstille, men saaledes er det sagt til mig fra sagkyndig Side.

Naar man nu taler om, hvad man kunde se af „Haandbog for Flaaden“ — som jeg forstaaer hører til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens kæreste Læsning, efter at han har været Forsvarsminister —, vil jeg sige, at naar man sammenligner den med Finanslovforslagene, kunde jeg i hvert Fald ikke, uden at jeg læste den med Mistanke, finde noget der, som kunde sige mig; at Flaaden var i en saadan Fornedrelestilstand, som han nu skildrede.

Naar man først ser paa Finanslovene, finder man jo, at de Bevillinger, der er opført til Nybygningskontoen, er, idet jeg begynder med 1923—24 og fortsætter op til Dato: 2,4 Mill. Kr., 2,4, 2,8, 2,5, 2, 2,4 og paa indeværende Forslag 2,2 Mill. Kr. Man vil samtidig se, at Vedligeholdelseskontoen for de samme Aar er: 2,1 Mill.